

Arrest

nr. 227 661 van 21 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, een etnische Pashai te zijn, en afkomstig te zijn uit het dorp X in het Dari Nur district, X provincie. U woonde hier tot u zo'n 12 jaar was, waarna het gezin verhuisde naar het districtscentrum. Daar woonde u tot zo'n twee maanden voor uw vertrek uit het land, waarna uw vader besloot dat het daar te onveilig was omwille van beschietingen. U bracht nog twee maanden door in Samarkhel, in het Behsud district.

U was vanaf uw twaalfde actief in de bouw. Toen u in Samarkhel op een vrijdagavond aan het bidden was bij een schrijn werd u aangesproken door twee kennissen, die u vroegen om mee te komen. U dacht dat ze u naar een werf namen, maar ze namen u eigenlijk naar de taliban in een boomgaard nabij de luchthaven van Jalalabad. Die gaven u een GSM en zeiden u dat u overheidspersoneel in het oog moest houden, kijken wanneer ze verlof hadden en dergelijke mee. U deed alsof u akkoord ging, maar

gooide de GSM naderhand weg. U vertelde wat er gebeurd was aan uw vader, die iemand belde, waarop u dezelfde nacht nog naar Jalalabad reisde. De dag daarop reisde u verder naar Kabul, en van daaruit naar Iran. U kwam na een reis van zo'n acht maanden aan in België op 15 juli 2018, en verzocht hier om internationale bescherming op 17 juli 2018. U hoorde naderhand dat de rest van het gezin naar Pakistan verhuisde uit vrees dat de taliban dan wel de dorpelingen problemen zouden veroorzaken. Ter staving van uw relaas legt u voor: een taskara, kopieën van de Afghan Citizen Cards van uw familieleden, en een enveloppe waarin deze werden opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u op een vrijdagavond aan het bidden was bij een schrijn toen u benaderd werd door een twee kennissen, die u daarop naar de taliban brachten die u vroegen voor hen te spioneren. Hier kunnen heel wat vraagtekens bij geplaatst worden.

Ten eerste is het al vreemd dat u zou toestemmen om op een vrijdagavond, na het donker, plots te gaan kijken naar een werf, waar u ook op gewezen werd. U kan hier enkel over opmerken dat u het niet verdacht vond en niet dacht dat ze u naar de taliban zouden brengen (CGVS p. 14).

Ten tweede kan u over de twee mannen die u naar daar meenamen maar bijster weinig zeggen. Het zouden mede-Pashai geweest zijn met wie u zou spreken en grappen maken, en blijkbaar zodanig vertrouwde dat u hen volgde naar een onbekende plaats 's nachts, maar u kon niet zeggen wie hun vrouwen waren, of details over hun kinderen geven behalve dat ze kleine kinderen hadden (CGVS p. 13).

Ten derde kan u geen enkele reden aanstippen waarom net u door de taliban uitgekozen zou worden voor een spionagetaak. U was op dat moment niet werkzaam bij overheidsprojecten of op een overheidsbasis, u kwam niet regelmatig in contact met overheidspersoneel, en u was bovendien ook nog eens nieuw in de streek (CGVS p. 13). Er is niets dat u een voor de taliban interessant profiel als spion gaf, en u kon zelf ook niets aanstippen in dat kader (CGVS p. 13).

Ten vierde is de opdracht die u van de taliban kreeg ook al te vaag te noemen. U zou informatie hebben moeten vergaren over "wanneer [mensen die voor de overheid werken] thuis komen, naar het werk gaan", zonder dat u evenwel werd toegewezen om bepaalde personen, gebouwen of installaties in het oog te houden (CVS p. 12, 13). Het valt maar zeer moeilijk te geloven dat u, die niet "van nature" in contact kwam met overheidspersoneel, noch een specifiek doelwit toegewezen, gevraagd zou worden om te spioneren.

Ten vijfde dient ook vastgesteld te worden dat u verklaarde dat u geen poging probeerde te doen om de autoriteiten te contacteren na de voorgehouden rekruteringspoging. U had nochtans een taliban GSM in handen die mogelijk zou kunnen helpen bij een onderzoek, waar u ook op gewezen werd. U kan enkel aangeven dat u hier niet aan had gedacht (CGVS p. 15). Nochtans is internationale bescherming geen oplossing in eerste instantie, maar iets waar men zich pas op dient te beroepen als er in het thuisland geen bescherming mogelijk is. Dat u aangeeft dat u niet eens een poging deed op uw problemen ter plaatse op te lossen, is vreemd te noemen.

Dit sluit aan bij de vaststelling ten zesde dat u verklaarde dat u reeds dezelfde nacht al uw reis begon om het land te verlaten. U zou naar huis gegaan zijn, de zaken aan uw vader hebben uitgelegd waarop hij iemand belde, zodat u die nacht al werd opgehaald en de dag erop verder kon reizen vanuit Jalalabad (CGVS p. 15). Nochtans is het achterlaten van uw thuisland en uw familie een radicale stap, en kan verwacht worden dat u niet over één nacht ijs zou gaan in deze, maar u houdt het tegendeel voor. Bovendien is het ook maar weinig geloofwaardig dat al het nodige geld om een smokkelaar te betalen, alsook de praktische voorbereidingen voor de reis op danig korte tijd genomen konden worden. Hierover bevraged, kan u enkel aangeven dat u van niets weet en dat uw vader alles regelde (CGVS p. 15).

In dit kader kan ten zevende opgemerkt worden dat u zich wel heel vaak moest laten ontvallen dat u "geen informatie" had doorheen het onderhoud. Op het einde van het onderhoud liet u terneergeslagen optekenen dat u niet verwacht had dat u zoveel vragen gesteld zou worden, en dat u niet goed kon studeren voor het onderhoud omdat u nooit naar school ging (CGVS p. 22). Het is nochtans niet de bedoeling dat u studeert voor het onderhoud, maar slecht eerlijk antwoordt op de vragen. Er werden

vragen gesteld die u ook zonder naar school gegaan te zijn kon beantwoorden, over uw leven en leefwereld in Afghanistan. Dat u zoals u zelf aangeeft zodanig veel moeite had om de vragen terdege te beantwoorden, is dan ook wellicht omdat u niet waarheidsgetrouw antwoordde, maar een mogelijk ingestudeerd relaas ten berde gaf.

Ten slotte merkt het CGVS ook op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. U verklaart hierover dat het de keuze was van de smokkelaar, en dat u goede dingen over België hoorde (CGVS p. 16). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België asiel aanvraeg doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire

beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note en de EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-24, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>) komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afgaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afgaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afgaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afgaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

De medewerkingsplicht vereist van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Hoewel u tijdens de inleiding van het onderhoud duidelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2) blijkt uit het

geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. U legde namelijk weinig geloofwaardige verklaringen af over uw leeftijd, wat onlosmakelijk samenhangt met het door u aangemeten profiel en uw beroepsactiviteiten, en uw familiale netwerk en achtergrond waaruit de financiële situatie van u en uw familie blijkt. Daarnaast valt ook te twifelen aan uw recente herkomst, en legde u mogelijk een vals identiteitsdocument voor.

Er moet er in dit kader ten eerste op gewezen worden dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven leeftijd. Het CGVS dient immers vast te stellen dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf initieel op 17 juli 2018 aan dat u op dat moment 17 jaar oud was (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 17 juli 2018). Er werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair ziekenhuis Antwerpen, Dienst Radiologie, Wilrijkstraat 10, 2650 Edegem, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit onderzoek is immers gebleken dat u op 23 juli 2018 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, namelijk 22.5 jaar, met een standaarddeviatie van 1.7 jaar.

Toen u bij het onderhoud voor het CGVS gewezen werd op de bevinding van het medisch onderzoek (CGVS p. 3), bleef u bij uw eerdere leeftijdsverklaring. Het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust probeert te misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Bovendien geeft u aan dat de leeftijd die u voorhoudt ook op uw taskara vermeld staat, wat doet vermoeden dat het niet gaat om een authentieke taskara, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 3). Het is geweten dat Afghaanse documenten op eenvoudige wijze frauduleus kunnen worden verkregen (zie infra). Uw bereidwilligheid om een mogelijk vals document voor te leggen en om een dergelijke onwaarheid vol te houden in weerwil van medisch bewijs ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid danig.

Ten tweede, als aan uw taskara geen geloof gehecht kan worden, leidt dit tot de vaststelling dat u voor het overige geen enkel authentiek document kan voorleggen dat uw identiteit en afkomst kan staven. Daardoor kan het CGVS enkel afgaan op uw verklaringen, die om onderstaande redenen maar weinig geloofwaardig geacht moeten worden. U legt anderzijds wel een aantal kopieën voor van Afghan Citizen Cards (document 2), wat erop kan wijzen dat uw mogelijke andere gezinsleden momenteel in Pakistan verblijven en hier mogelijk al lange tijd verblijven.

Ten derde geeft u door uw verklaringen het CGVS helemaal geen zicht op uw familiale netwerk. U verklaart namelijk dat u met de vaderskant noch de moederskant van de familie contact heeft, dit omdat uw vader in een conflict omwille van "een vrouw" verwickeld zou zijn (CGVS p. 9). U kan evenwel, zelfs na herhaaldelijk aandringen, geen enkele verdere details leveren over dit conflict (CGVS p. 9, 22, 23), terwijl het nochtans vrij ernstig lijkt: u verklaart dat er nooit familie bij jullie op bezoek kwam, en jullie ook nooit bij hen langsgingen, zelfs niet voor Nowruz (CGVA p. 8). Dat u niets weet over uw familiaal netwerk en geen enkele toelichting kan verschaffen over het voorgehouden conflict, is uiterst zonderling, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 9).

Ten vierde legt u ook maar weinig overtuigende verklaringen af over uw familiale achtergrond. Er is er supra al op gewezen dat u niets kon zeggen over een voorgehouden familiaal conflict, maar u sprak zichzelf ook nog tegen over de redenen waarom uw familieleden naar Pakistan zouden zijn getrokken op een bepaald moment. U verklaart dat dit gebeurde omwille van problemen die u zou hebben gehad met de taliban (CGVS p. 6). Hierover kan primo aangestipt worden dat er maar weinig geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden vrees in deze (zie infra), waardoor het maar weinig waarschijnlijk is dat uw familie hierdoor de wijk moest nemen.

Secundo verklaart u in deze eerst dat de Taliban de dorpelingen naar uw familie stuurden om naar u te informeren, waarop er gevochten zou zijn (CGVS p. 6). Naderhand verklaart u wederom "ze vochten", om meteen daarop uw woorden in te trekken en te stelen dat ze vertrokken omdat er mogelijk in de toekomst problemen zouden kunnen ontstaan, maar er niet gevochten werd (CGVS p. 10).

Tertio kon u ook geen enkele verklaring geven voor de gekozen woonplaats van uw familie in Pakistan, namelijk Islamabad. Deze regio ligt nochtans niet aan de Afghaanse grens, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Peshawar, waardoor de vestiging van uw familie toch om een verklaring vraagt, waar u op gewezen werd. U had evenwel geen enkele verklaring, en wist niet of wou niet zeggen of ze daar via familie of andere banden terecht kwamen (CGVS p. 6, 7).

Op basis van uw verklaringen valt er ten vijfde ook aan te twifelen dat u werkelijk recent afkomstig was uit het Darai Nur district in Nangharhar, waar u verklaarde te hebben gewoond tot zo'n twee maanden voor uw vertrek, acht maanden voor uw aankomst in België (dus grofweg tot het einde van de herfst 2017). Primo, bevraagd over allerhande natuurrampen die mogelijk plaatsvonden, verwees u naar overstromingen, maar verklaarde u dat er nooit iemand omkwam door de waterlood (CGVS p. 17). In 2015 kwamen er in het district nochtans 10 mensen om bij een instorting van hun huis na hevige regenval (stukken toegevoegd aan dossier).

Secundo is het opmerkelijk dat u niet kan zeggen welke districten omheen Darai Nur liggen. U kon enkel Khewa en de provincie Laghman aanstippen, maar lijkt voor de rest verstoken van enige kennis op dat vlak, vreemd voor iemand die omzeggens zijn hele leven woonde in de streek (CGVS p. 19)

Tertio valt het op dat u wat betreft districtshoofden van Darai Nur enkel de namen "Zwarai" en "Mashouk" voor de geest kan halen (CGVS p. 19). Er is nochtans geen informatie te vinden dat één van hen deze functie ooit had, hoewel ene genoemde Mashouk wel in andere districten actief leek. De informatie die te vinden was over districtshoofden van Darai Nur werd aan het dossier toegevoegd.

Quarto gaf u aan dat u niet wist wie Shaiquallah Shaiq was (CGVS p. 18). Het betreft nochtans een bekende Pashai afkomstig uit Darai Nur, die een aantal radiostations uitbaat en ook acteerde in een aantal films. Het is opvallend dat u nog nooit gehoord zou hebben van deze lokale celebrity onder de Pashai.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw leeftijd, wat onlosmakelijk samenhangt met het door u aangemeten profiel en uw beroepsactiviteiten, en uw familiale netwerk en achtergrond waaruit de financiële situatie van u en uw familie blijkt. Daarnaast valt ook te twifelen aan uw recente herkomst, en legde u mogelijk een vals identiteitsdocument voor. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk arbeidsverleden en uw werkelijk profiel, alsook het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Ook uw streek van recente herkomst staat in twijfel. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker geeft in het feitenrelaas in de bestreden beslissing aan dat hij initieel verklaarde minderjarig te zijn en verzweeg dat hij jarenlang in Turkije verbleef, dat hij op 10 juni 2019 een kopie van zijn paspoort overmaakte aan het CGVS en dat hij verzocht om zijn zaak te heropenen om zich over deze elementen te kunnen uiten. Dit verzoek werd op 12 juni 2019 verworpen.

2.2. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van:

- "- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."*

Verzoeker betoogt, omtrent zijn leeftijd:

"De eiser is inderdaad meerderjarig en erkent dat hij zijn effectieve geboortedatum niet heeft vermeld.

Onder de invloed van landgenoten, en zoals veel andere Afghanen, dacht de eiser dat indien hij meerderjarig zou zijn, zouden zijn kansen om over een internationale bescherming te genieten, verminderd zijn.

De eiser legt ter ondersteuning van huidig verzoekschrift, kopie van zijn nationale paspoort. Hij beschikt momenteel niet over die origineel.

Op basis van dit document, opgesteld in 2015, is de eiser op 10 april 1999 geboren. De eiser denkt niettemin een beetje jonger te zijn. Volgens zijn informatie, hebben zijn ouders verklaard toen zij zijn eerder Taskera opmaakte, dat hij meerderjarig was, om een reisdocument te krijgen. Hij denkt dat hij toen toch minderjarig was. Hij veronderstelt dat de inschatting van de DVZ na het leeftijd onderzoek correct is. Hij is niettemin niet zeker over zijn exacte leeftijd."

Verzoeker erkent, waar zijn recent verblijf in Dari Nur in de bestreden beslissing in twijfel wordt getrokken, dat hij deze regio inderdaad eerder heeft verlaten. Hij verbleef 3,5 jaar in Turkije, voordat hij na acht maanden in België aankwam.

"Dit zou betekend dat hij in 2014 Afghanistan verliet. Zijn paspoort werd niettemin in 2015 opgesteld. De eiser is bijgevolg met zeker over het exacte jaar van zijn vertrek uit het land maar bevestigt dat het niet recent is.

Hij heeft bijgevolg geen weet van recente gebeurtenissen (overstromingen,...).

Zijn herinneringen van het regio zijn evenals verward door het feit dat de eiser is nu al bijna vijf jaren zijn land van herkomst verlaten.

De eiser heeft tijdens deze laste jaren en moeilijk en zwaar migratieparcours, met een verblijf van meerdere jaren in Turkije. De eiser begon marihuana te roken en blijkt onder de invloed van dit verdovend middel te zijn... Zijn herinneringen van deze laste jaren zijn verward."

Tevens stelt verzoeker:

"De eiser had bovendien problemen om het accent van de tolk te begrijpen en heeft dit tijdens de persoonlijke onderhoud vermeld:

(...)

De eiser vertelde dat hij accent uit Saror.

Aan het einde van de persoonlijke onderhoud, verklaarde de eiser:

(...)

De eiser heeft bijgevolg moeilijkheden geuit om de tolk te begrijpen en om zich te uiten. Hij begreep niet alles, niet meteen. Dit kan uitleggen dat hij bepaalde vragen niet goed heeft begrepen of dat hij problemen had om zich te concentreren."

Verzoeker vervolgt:

"De eiser moet evenals erkennen dat uit stress, was ook onder invloed van marihuana tijdens zijn persoonlijke onderhoud en niet in het bezit van zijn volledige capaciteiten.

De aflevering van een weigeringsbeslissing werkt als een elektroshock voor de eiser die nu begrijp de slechte invloed van zijn landgenoten, van het gebruikt van verdovend middelen,... op zijn leven. Hij is besef dat hij nood heeft en dat hij kan niet meer over zijn verleden liegen. Hij wenst de opportuniteit te krijgen om zijn herkomst uit het regio Darai Nur te bevestigen, rekening houdend met het feit dat Hij het land had verlaten vroeger dan verklaard en dat zijn herinneringen verslechterd zijn door jaren van afdwaling,

De eiser verzoekt bijgevolg een vernietiging van de bestreden beslissing zodat zijn verklaringen betreffende zijn verblijfsplaats geanalyseerd worden ten opzichte van de juiste tijdperk, rekening houdend met het feit dat hij in 2014 of 2015 het jaar is verlaten, en niet eind 2017, zoals verklaard."

Verzoeker stelt vervolgens dat zijn afkomst wordt gestaafd door de kopie van zijn paspoort en door de verblijfsdocumenten van zijn familieleden in Pakistan. De motivering over de neergelegde documenten, omschrijft verzoeker als stereotiep en niet concreet. Voorts acht hij het opmerkelijk dat verweerder de authenticiteit van de verblijfsdocumenten van zijn familieleden elders in de bestreden beslissing niet betwist. De verwijzing naar corruptie in Afghanistan is verder niet dienstig nu het documenten betreffen die in Pakistan werden uitgereikt. "Deze documenten bevestigen dat de familieleden van de eiser uit Nangarhar afkomstig zijn, en in het bijzonder uit het district Dar-e-Nur. Zijn jongste broer, die in 2011 geboren is, is ook in dit district geboren, volgens zijn verblijfsdocument. Dit wijst aan dat ten minst begin van de jaren 2010, de familie van de eiser in de provincie verbleef en komt overeen met de verklaringen van de eiser dat hij daar verbleef tot 2014 of 2015.

Deze elementen geven de opportuniteit aan de verwerende partij om de nood aan internationale bescherming te analyseren, op basis van elementen die niet perse bestreden kunnen zijn, die zijn:

- Het feit dat de eiser in Dar-e-Nur in provincie Nangarhar is opgegroeid;

- Dat hij ten minst tot begin van de jaren 2010 daar verbleef;
- Dat zijn familieleden niet meer in zijn land van herkomst verbleven, aangezien zij het land verliet om naar Pakistan te reizen."

Verzoeker wijst op een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin aan een Iraakees het voordeel van de twijfel werd verleend inzake zijn recente herkomst. Hij vraagt de vernietiging van de bestreden beslissing om zijn nood aan internationale bescherming te analyseren.

Verzoeker gaat voorts in op de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing. Hij betoogt:

"1) De eiser heeft vrijwillig leden van Taliban gevolgd

In de bestreden beslissing, stelt de verwerende partij dat het opmerkelijk is dat de eiser, op vrijdagavond, na het donker, zou hebben aanvaardden om twee kennissen te volgen om naar een werf te gat en met zou hebben verdacht dat zij hem naar Taliban brachten.

In tegenstelling met de motivering van de beslissing, heeft de eiser nooit verklaard dat hij benaderd werd "na het donker" maar dat het was donker maar "nog niet erg donker" (gehoorverslag, p. 14).

Het feit dat het "na het donker" was is een samenvatting van de PO.

De eiser kende die persoon en werd voorgesteld om een werf te zien. Hij had aanvankelijk geen specifieke redenen om te verdachten dat hij benaderd werd om naar Taliban te worden gebracht.

2) De eiser weet niet veel over de personen die hem hebben benaderd

Verwerende partij stelt vast dat de eiser geen details kan geven over de mede-pashai die hij volgde.

De eiser kende ze niet goed, die waren enkel kennissen. Hij werd benaderd voor professionele motieven zodat het niet relevant is of hij hen goed kend.

3) De redenen waarvoor hij door de Taliban aangesproken werd

De verwerende partij begrijpt niet waarom de eiser benaderd werd, terwijl hij niet voor de overheid werkte.

De eiser heeft uitgelegd dat hij werkte om huizen op te bouwen, ook in wijken die door leden van overheidsdiensten of internationale organisaties bewoond werden.

Hij was dus rechtstreeks in contact met die personen, als arbeider, kon zien wanneer zij aanwezig waren of vertrokken.

4) De taak van de eiser voor de Taliban

Verwerende partij is van mening dat de opdracht gegeven door de Taliban vaag was.

De verklaringen van de eiser zijn niettemin duidelijk, rekening houden met het feit dat hij kon de tolk niet goed begrijpen...

De eiser had een telefoon hij moest daarmee Taliban verwittigen waanneer inwoners van dit wijk aanwezig waren of op vakanties waren. Er waren ongeveer dertig personen die in die buurt woonde, zodat die opdracht met meer toegewezen moest. zijn.

5) De eiser is niet naar de politie gegaan

Verwerende partij stelt dat de eiser naar de politie zou hebben moeten gaan om de telefoon van de Taliban te geven, in plaats van die telefoon te gooien.

De eiser was verschrikt. Hij vreesde de Taliban, die wisten waar hij verbleef en kon wraak neme tegen hem. Het was ondenkbaar om daarover bij de autoriteit te praten.

6) De eiser is het land verlaten in een korte periode

Verwerende partij is zeer snel vertrokken. Zijn reis werd inderdaad georganiseerd door zijn broer, die ondertussen overleden is, zodat de eiser niet meer informaties kan krijgen over de organisatie van die reis."

Verzoeker stelt in ondergeschikte orde dat de subsidiaire beschermingsstatus aan hem moet worden toegekend op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofdorde om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.4. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een kopie van zijn paspoort en een e-mail gericht aan het CGVS bij het verzoekschrift (bijlagen 3-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing terecht vastgesteld wordt dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker tracht heden weliswaar te laten uitschijnen dat hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud ten gevolge van stress en de invloed van marihuana niet bij machte zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen, doch hij maakt dit betoog op generlei wijze hard. Vooreerst brengt verzoeker geen attest bij waaruit kan worden afgeleid dat hij indertijd dermate onderhevig was aan stress of afhankelijk was van verdovende middelen dat dit eraan zou hebben in de weg gestaan dat hij zijn persoonlijk onderhoud kon volbrengen en zijn asielmotieven daarbij op een gedegen wijze kon uiteenzetten. Verder blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd bijgestaan door zijn advocaat. Geen van beide formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Evenmin maakte één van beide er melding van dat van verzoeker tijdens dit persoonlijk onderhoud geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verder blijkt uit de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen noemenswaardige problemen in hoofdte van verzoeker worden afgeleid. Verzoeker laat daarenboven na om ook maar enigszins te duiden of concretiseren waar of op welke wijze de beweerdte problemen ten gevolge van stress of druggebruik zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij concreet aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

3.2. Verzoeker alludeert in het voorliggende verzoekschrift eveneens op problemen inzake de vertaling en communicatie bij het CGVS.

Verzoeker kan ook in dit betoog echter niet worden gevolgd. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) gemeld moesten worden (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.1). Noch verzoeker, noch zijn advocaat formuleerde er bezwaar tegen dat het persoonlijk onderhoud zou plaatsvinden met de aanwezige tolk Pashai. Integendeel gaf verzoeker aan dat, hoewel zij verschillende dialecten van het Pashai hadden, hijzelf en de tolk elkaar begrepen (*ibid.*, p.2). Gedurende het verdere verloop van het persoonlijk onderhoud, maakte verzoeker geen concrete melding van problemen inzake de vertaling, communicatie of verstaanbaarheid van de tolk. Wanneer aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of hij de tolk had begrepen, antwoordde hij bovendien: *“Pashai van de tolk was anders dan dat van mij, ik begreep de tolk wel, maar sommige zaken waren wat anders. Ander dialect. In Pashtoun is dat ook wel zo, ik begreep niet alles meteen”* (*ibid.*, p.23). Verzoeker gaf aldus aan de tolk wel te hebben begrepen en gaf geen verdere, concrete duiding over de zaken die anders waren of die hij niet meteen zou hebben begrepen. Uit de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en hieruit kunnen geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Daarenboven laat verzoeker na om inzake het voorgaande de nodige precisering te verschaffen in het verzoekschrift. Hij toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze de vermeende problemen inzake de vertaling en communicatie de weergave van zijn gezegden in de notities van het persoonlijk onderhoud zou hebben beïnvloed. Evenmin toont verzoeker concreet aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

3.3. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het district Dari Nur in de provincie Nangarhar. Hij zou in dit district hebben verbleven tot twee maanden voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Twee maanden voor zijn vertrek zou hij zijn verhuisd naar Samarkhel in het district Behsud. Aldaar zou hij problemen hebben gekend met de taliban. Vervolgens zou hij zijn land hebben verlaten.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente

verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In het kader van het voorgaande, dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker kennelijk leugenachtige verklaringen heeft afgelegd en nog steeds geen duidelijkheid biedt over zijn leeftijd. In de bestreden beslissing wordt op basis van verzoekers eerdere verklaringen en stukken met recht gemotiveerd:

“Er moet er in dit kader ten eerste op gewezen worden dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven leeftijd. Het CGVS dient immers vast te stellen dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf initieel op 17 juli 2018 aan dat u op dat moment 17 jaar oud was (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 17 juli 2018). Er werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair ziekenhuis Antwerpen, Dienst Radiologie, Wilrijkstraat 10, 2650 Edegem, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit onderzoek is immers gebleken dat u op 23 juli 2018 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, namelijk 22.5 jaar, met een standaarddeviatie van 1.7 jaar.

Toen u bij het onderhoud voor het CGVS gewezen werd op de bevinding van het medisch onderzoek (CGVS p. 3), bleef u bij uw eerdere leeftijdsverklaring. Het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust probeert te misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Bovendien geeft u aan dat de leeftijd die u voorhoudt ook op uw taskara vermeld staat, wat doet vermoeden dat het niet gaat om een authentieke taskara, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 3). Het is geweten dat Afghaanse documenten op eenvoudige wijze frauduleus kunnen worden verkregen (zie infra). Uw bereidwilligheid om een mogelijk vals document voor te leggen en om een dergelijke onwaarheid vol te houden in weerwil van medisch bewijs ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid danig.”

Verzoeker erkent dat deze motieven terecht zijn en geeft toe eerder over zijn leeftijd te hebben gelogen. Hij biedt voor zijn leugenachtige verklaringen echter geen dienstige uitleg. Ten onrechte tracht hij de verantwoordelijkheid voor zijn leugenachtige verklaringen bij (het advies van) derden te leggen. Verzoeker werd, omdat hij aanvankelijk voorhield minderjarig te zijn, onderworpen aan een leeftijdsonderzoek in juli 2018. Hoewel reeds toen bleek dat hij ouder was dan hij voorhield, vertelde hij nooit eerder de waarheid. Bij de DVZ werd hem nochtans op het hart gedrukt dat hij diegenen niet moest geloven die hem aanraadden om feiten toe te voegen uit te vinden of anders voor te stellen. Eveneens werd hij uitdrukkelijk gewezen op de gevolgen die het afleggen van valse of onjuiste verklaringen konden hebben (administratief dossier, vragenlijst, nr.1.). Ook bij het CGVS werd hij expliciet gewezen op het belang van het vertellen van de waarheid en op de op hem rustende medewerkingsplicht (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.2). Desalniettemin bleef verzoeker, ook na confrontatie met de vaststelling dat hij ouder was dan hij voorhield, volharden in zijn leugenachtige verklaringen. Hij gaf aan dat zijn minderjarigheid ook op zijn taskara vermeld stond en hield, gevraagd of het een valse taskara was, vol dat hij deze persoonlijk ging halen in Dari Nur (*ibid.*, p.3). Verzoeker geeft in het verzoekschrift bovendien aan dat hij intentioneel leugenachtige verklaringen aflegde. Hij was met name van mening dat hij zo een grotere kans maakte op internationale bescherming. Dat verzoeker er niet voor terugschrok om de Belgische asielinstanties moedwillig om de tuin te leiden, werpt een zware smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker geeft ook heden daarenboven geen duidelijkheid over zijn werkelijke leeftijd en de ter staving van deze leeftijd neergelegde stukken.

Hoewel hij in het verzoekschrift verklaart dat uit dit stuk zou blijken dat hij is geboren in 1999, blijkt uit de neergelegde kopie van zijn paspoort en de e-mail die zijn advocaat overmaakte aan het CGVS dat verzoeker zou zijn geboren in 1991. Desalniettemin laat verzoeker andermaal uitschijnen dat hij denkt *“een beetje jonger te zijn”*. Dat verzoeker enerzijds toegeeft eerder gelogen te hebben over zijn leeftijd en ter staving hiervan een nieuw stuk neerlegt doch anderzijds laat uitschijnen dat de inhoud van dit stuk volgens zijn informatie opnieuw niet correct is, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker geen duidelijkheid biedt doch ongeloofwaardige verklaringen aflegt over

zijn paspoort. Hij stelt in het verzoekschrift namelijk dat hij volgens zijn berekening in 2014 Afghanistan heeft verlaten. Toch zou hij het paspoort hebben bekomen in de loop van 2015. Verdere duiding verstrekt verzoeker hierover echter niet.

Eveneens beweert verzoeker in het verzoekschrift dat, volgens zijn informatie, zijn ouders wanneer zijn taskara werd opgemaakt ten onrechte zouden hebben aangegeven dat hij meerderjarig was. Dit gaat lijnrecht in tegen zijn eerdere, voormelde verklaringen over zijn taskara.

Gelet op verzoekers bijzonder dubieuze verklaringen over zijn leeftijd en de ter staving van deze leeftijd neergelegde documenten, kan aan de neergelegde taskara en aan verzoekers paspoort geen bewijswaarde worden gehecht. Zijn paspoort legt verzoeker daarenboven slechts neer in de vorm van een gemakkelijk manipuleerbare kopie. Voorts blijkt uit de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met dergelijke documenten en dat dergelijke documenten daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal kunnen worden verkregen.

Dat verzoeker dermate leugenachtige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn leeftijd en zich ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming bedient van dusdanig dubieuze documenten, doet manifest afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Verzoeker heeft eveneens kennelijk bedrieglijke verklaringen afgelegd over zijn recente verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België. Te dezen wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld: *“Op basis van uw verklaringen valt er ten vijfde ook aan te twifelen dat u werkelijk recent afkomstig was uit het Darai Nur district in Nangharhar, waar u verklaarde te hebben gewoond tot zo'n twee maanden voor uw vertrek, acht maanden voor uw aankomst in België (dus grofweg tot het einde van de herfst 2017). Primo, bevraagd over allerhande natuurrampen die mogelijk plaatsvonden, verwees u naar overstromingen, maar verklaarde u dat er nooit iemand omkwam door de waterlood (CGVS p. 17). In 2015 kwamen er in het district nochtans 10 mensen om bij een instorting van hun huis na hevige regenval (stukken toegevoegd aan dossier).*

Secundo is het opmerkelijk dat u niet kan zeggen welke districten omheen Darai Nur liggen. U kon enkel Khewa en de provincie Laghman aanstippen, maar lijkt voor de rest verstoken van enige kennis op dat vlak, vreemd voor iemand die omzeggens zijn hele leven woonde in de streek (CGVS p. 19)

Tertio valt het op dat u wat betreft districtshoofden van Darai Nur enkel de namen “Zwarai” en “Mashouk” voor de geest kan halen (CGVS p. 19). Er is nochtans geen informatie te vinden dat één van hen deze functie ooit had, hoewel ene genoemde Mashouk wel in andere districten actief leek. De informatie die te vinden was over districtshoofden van Darai Nur werd aan het dossier toegevoegd.

Quarto gaf u aan dat u niet wist wie Shaiquallah Shaiq was (CGVS p. 18). Het betreft nochtans een bekende Pashai afkomstig uit Darai Nur, die een aantal radiostations uitbaat en ook acteerde in een aantal films. Het is opvallend dat u nog nooit gehoord zou hebben van deze lokale celebrity onder de Pashai.”

Andermaal erkent verzoeker dat de voormelde motieven terecht zijn en geeft hij toe eerder te hebben gelogen over zijn eerdere verblijfplaats(en). Opnieuw biedt verzoeker voor zijn eerdere, frappante leugens, echter geen dienstige verklaring. Dat hij ten gevolge van het roken van marihuana dermate verward zou zijn geweest dat hij zich niet zou hebben herinnerd dat hij jarenlang in Turkije zou hebben verbleven, kan, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, namelijk hoegenaamd niet overtuigen. Verzoeker werd, zoals reeds hoger werd aangegeven, gedurende de loop van zijn procedure meermaals en uitdrukkelijk gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht. Desalniettemin persisteerde hij in het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn recente verblijfplaats(en).

Verzoeker legt ook heden daarenboven geen geloofwaardige verklaringen af over zijn recente verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België. Waar hij beweert dat hij gedurende drie en een half jaar in Turkije zou hebben verbleven, dient immers te worden vastgesteld dat hij ter staving van dit gegeven, ondanks dat dit van hem mag worden verwacht, niet het minste begin van bewijs bijbrengt. Bovendien legt verzoeker incoherente verklaringen af. Enerzijds beweert hij dat hij drie en een half jaar in Turkije verbleef, voordat hij na acht maanden in België aankwam. Tevens stelt hij: *“Dit zou betekend dat hij in 2014 Afghanistan verliet”*. Anderzijds beweert hij echter dat hij zijn paspoort in 2015 bewam. Verzoeker voegt toe: *“De eiser is bijgevolg met zeker over het exacte jaar van zijn vertrek uit het land maar bevestigt dat het niet recent is”*. Even verder stelt hij dat hij *“in 2014 of 2015 het jaar is verlaten”*. Derhalve is het duidelijk dat verzoeker nog steeds weigert zicht te bieden op zijn werkelijke vertrek uit zijn land van herkomst en zijn recente verblijfplaats(en).

In zoverre verzoeker in dit kader laat uitschijnen dat zijn voorgehouden recente verblijf in Dari Nur (tot 2014 of 2015) zou blijken uit de neergelegde Afghan Citizen Cards van zijn familieleden, kan verder worden opgemerkt dat dit niet kan worden gevolgd. Vooreerst bleek hoger dat verzoeker zich reeds

bediende van een bijzonder dubieuze taskara en een kopie van een paspoort die bewijswaarde ontbeert. Dit werpt eveneens een smet op de bewijswaarde van de neergelegde kaarten van zijn familieleden. Bovendien blijkt de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat in Pakistan smokkelnetwerken actief zijn die Afghanen voorzien van allerhande valse documenten. Daarenboven legt verzoeker de kaarten slechts neer in de vorm van makkelijk manipuleerbare kopieën. Hoe dan ook kan uit de kaarten in kwestie hoogstens worden afgeleid dat verzoekers familieleden afkomstig zijn van en tot in 2011 hebben verbleven in Dari Nur. Met betrekking tot verzoeker zelf, laat staan met betrekking tot een eventueel verblijf van verzoeker in voormelde regio na 2011, kan uit deze kaarten echter geheel niets worden afgeleid.

Verzoeker weigert bovendien een duidelijk zich te bieden op zijn werkelijke familiale netwerk en situatie. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U legt anderzijds wel een aantal kopieën voor van Afghan Citizen Cards (document 2), wat erop kan wijzen dat uw mogelijke andere gezinsleden momenteel in Pakistan verblijven en hier mogelijk al lange tijd verblijven.

Ten derde geeft u door uw verklaringen het CGVS helemaal geen zicht op uw familiale netwerk. U verklaart namelijk dat u met de vaderskant noch de moederskant van de familie contact heeft, dit omdat uw vader in een conflict omwille van “een vrouw” verwickeld zou zijn (CGVS p. 9). U kan evenwel, zelfs na herhaaldelijk aandringen, geen enkele verdere details leveren over dit conflict (CGVS p. 9, 22, 23), terwijl het nochtans vrij ernstig lijkt: u verklaart dat er nooit familie bij jullie op bezoek kwam, en jullie ook nooit bij hen langsgingen, zelfs niet voor Nowruz (CGVA p. 8). Dat u niets weet over uw familiaal netwerk en geen enkele toelichting kan verschaffen over het voorgehouden conflict, is uiterst zonderling, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 9).

Ten vierde legt u ook maar weinig overtuigende verklaringen af over uw familiale achtergrond. Er is er supra al op gewezen dat u niets kon zeggen over een voorgehouden familiaal conflict, maar u sprak zichzelf ook nog tegen over de redenen waarom uw familieleden naar Pakistan zouden zijn getrokken op een bepaald moment. U verklaart dat dit gebeurde omwille van problemen die u zou hebben gehad met de taliban (CGVS p. 6). Hierover kan primo aangestipt worden dat er maar weinig geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden vrees in deze (zie infra), waardoor het maar weinig waarschijnlijk is dat uw familie hierdoor de wijk moest nemen.

Secundo verklaart u in deze eerst dat de Taliban de dorpelingen naar uw familie stuurden om naar u te informeren, waarop er gevochten zou zijn (CGVS p. 6). Naderhand verklaart u wederom “ze vochten”, om meteen daarop uw woorden in te trekken en te stelen dat ze vertrokken omdat er mogelijk in de toekomst problemen zouden kunnen ontstaan, maar er niet gevochten werd (CGVS p. 10).

Tertio kon u ook geen enkele verklaring geven voor de gekozen woonplaats van uw familie in Pakistan, namelijk Islamabad. Deze regio ligt nochtans niet aan de Afgaanse grens, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Peshawar, waardoor de vestiging van uw familie toch om een verklaring vraagt, waar u op gewezen werd. U had evenwel geen enkele verklaring, en wist niet of wou niet zeggen of ze daar via familie of andere banden terecht kwamen (CGVS p. 6, 7).”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen met en vrees ten aanzien van de taliban. Dat hij leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd, werpt namelijk eveneens een smet op de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel en beroepsactiviteiten. Nochtans zou hij in het kader van deze activiteiten door de taliban zijn aangesproken. Daarenboven beweerde verzoeker in de loop van de procedure steevast dat zijn problemen met en vrees ten aanzien van de taliban ontstonden eind 2017, vlak voor zijn eerder verklaarde vertrek uit zijn regio en land van herkomst. Reeds hoger bleek echter dat aan zijn beweerde verblijf aldaar en aan zijn zelfverklaarde vertrek geen geloof kan worden gehecht en dat verzoeker uitdrukkelijk toegaf dat zijn verklaringen hierover gelogen waren. Eveneens bleek reeds hoger dat verzoeker ook heden nog nalaat om duidelijkheid te verschaffen over zijn werkelijke vertrekdatum en verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België. Daar geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België en aan zijn zelfverklaarde vertrek uit zijn regio en land van herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij aldaar vlak voor zijn vertrek beweert te hebben gekend met de taliban of aan de hieruit voortgesproten vrees voor vervolging.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“In dit kader kan ten zevende opgemerkt worden dat u zich wel heel vaak moest laten ontvallen dat u “geen informatie” had doorheen het onderhoud. Op het einde van het onderhoud liet u terneergeslagen

optekenen dat u niet verwacht had dat u zoveel vragen gesteld zou worden, en dat u niet goed kon studeren voor het onderhoud omdat u nooit naar school ging (CGVS p. 22). Het is nochtans niet de bedoeling dat u studeert voor het onderhoud, maar slecht eerlijk antwoordt op de vragen. Er werden vragen gesteld die u ook zonder naar school gegaan te zijn kon beantwoorden, over uw leven en leefwereld in Afghanistan. Dat u zoals u zelf aangeeft zodanig veel moeite had om de vragen terdege te beantwoorden, is dan ook wellicht omdat u niet waarheidsgetrouw antwoordde, maar een mogelijk ingestudeerd relaas ten berde gaf.

Ten slotte merkt het CGVS ook op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. U verklaart hierover dat het de keuze was van de smokkelaar, en dat u goede dingen over België hoorde (CGVS p. 16). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België asiel aanvraag doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze onverlet laat, onverminderd gelden. De voormelde vaststellingen vormen andermaal een bevestiging van het gegeven dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet berust op een oprechte en waarachtige nood aan internationale bescherming.

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke leeftijd, herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, netwerk, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke leeftijd, herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, netwerk, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke leeftijd, herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële netwerk, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT